

ČESKÉ CHLAPCE SEZNAMUJE SE SEXEM INTERNET, U DÍVEK ZATÍM DOMINUJE MATKA. S OTCEM SEX ŘEŠÍ JEN ZLOMEK Z DĚTÍ.

Kamil KOPECKÝ

Internet je pro děti primárním zdrojem informací o sexu, informace o sexu na něm vyhledává přes 42 % českých dětí. Vyplývá to z výzkumu Sexting a rizikové seznamování českých dětí v kyberprostoru, který v letošním roce zrealizovalo Centrum prevence rizikové virtuální komunikace Pedagogické fakulty Univerzity Palackého ve spolupráci se společností O2 Czech Republic. Do výzkumu se zapojilo 4878 dětí ve věku 7-17 let z celé České republiky.

Mezi další významné zdroje informací a poučení patří **kamarádi, se kterými o sexu diskutuje téměř 40 % dětí. Na třetí pozici se objevuje matka** (s tou otázky sexu řeší 33,95 % dětí), těsně následovaná učitelem (32,66 %). Téměř polovina dětí (49,26 %) potvrdila, že absolvovala v prostředí základní školy výuku sexuální výchovy.

{loadposition graf1}

Rozdíly mezi pohlavími

Pokud se na získaná data podíváme z pohledu pohlaví, zjistíme velké rozdíly mezi dívkami a chlapci: **hlavním zdrojem informací o sexu je pro dívky především matka (46,4 %) následovaná kamarády a internetem, pro chlapce však toto neplatí -**

hlavním zdrojem informací o sexu je pro chlapce internet (49,89 %), s matkou oblast sexu řeší pouze 20 % chlapců. S otcem o sexu diskutuje jen zlomek dětí - 18,92 % chlapců a pouze 11 % dívek. Bližší a detailnější informace naleznete v naší [výzkumné zprávě](#).

Sexualita vs. pornografie

Je zřejmé, že sexualita k lidskému životu přirozeně patří, neměla by být tabuizována, naopak je třeba, aby dítě v průběhu lidského života přirozenou cestou informace o sexu získávalo (ať již od kamarádů, rodičů, učitelů... nebo tou nejjednodušší cestou: prostřednictvím internetu). Je naprosto v pořádku, když dítě vidí fotografie nahého lidského těla ženy či muže, když se ptá, když se zajímá o to, jak lidské tělo funguje. Bohužel v prostředí internetu jsou děti vystaveny především různým druhům pornografického obsahu, které na něj mohou mít a také mají negativní vliv. Negativních vlivů pornografie na děti je celá řada a podrobně je rozebíráme např. [zde](#). V tuto chvíli si řada z vás jistě vzpomene na své mládí a konzumaci pornografického obsahu a namítne - já také sledoval/a pornografii a negativně mě to neovlivnilo. Ano, právě toto je jeden z nejčastějších mýtů a omylů, kterých se rodiče (i prarodiče dopouštějí). Na tento mýtus se proto zaměříme podrobněji.

Mýtus "když jsem byl dítě, také jsem se díval na porno a negativně mě to neovlivnilo"

Předně je třeba říci, že před rokem 1989 na českém území pornografie veřejně rozšířena nebyla, nebyla na televizních obrazovkách, nebyla běžně dostupná, existovala téměř výhradně v podobě zcela nelegálních časopisů či VHS propašovaných ze zahraničí. Pornografie byla považována za "zvrácený výplod buržoazní společnosti". Získat časopis zobrazující deviantní sexuální chování či sexuální chování např. homosexuálů bylo téměř nemožné. Po roce 1989 došlo jednak k masovému nárůstu pornografie ve formě erotických a pornografických časopisů (nejdříve zahraniční, později domácí produkce), od roku 2000 pak

díky postupnému rozšiřování internetu vzrostlo množství erotických a pornografických portálů. A díky rozšíření internetu do domácností se pak pornografie stala snadno dostupnou.

Před 20 lety nemělo 15leté dítě šanci získat přístup např. k transsexuálnímu sadomasochistickému pornu, k zoofilní pornografii, k záznamům fingovaného znásilnění, k záznamům ze swingers party... dnes je toto otázka 10 vteřin. Nelze tedy srovnávat konzumaci pornografie v podobě vybledlého časopisu propašovaného ze zahraničí či italské VHS s monotónním českým dabingem s pornografií, která je běžně veřejně přístupná a rozšířená v současnosti. Erotika pronikla i do běžného tisku a zcela jistě má vliv na sexuální chování dětí, což se projevuje např. v podobě [sextingu](#) a dalších souvisejících fenoménů.

Mýtus o tom, že děti dělají jen to, co před nimi dělali jejich rodiče, je mýtem - přístupnost a obsah je jiný, než byl před 20 lety. A je dost obtížné stanovit hranice "extrémní pornografie", respektive říci, která pornografie je "dobrá" a která "ta špatná", je to do jisté míry otázkou vkusu. A společenské tolerance.

Kdo chce, ať konzumuje online pornografii dle libosti, je to jeho věc, je to jeho právo, jeho svoboda. Ve vztahu k dětem si však uvědomme, že opakovaná konzumace pornografie zcela jistě má vliv na jejich vývoj. **V žádném případě nevnímejme pornografii jako něco, co má "osvětový charakter a co je k dobru"**. Pornografie představuje dítěti nereálný svět s jinými pravidly, než fungují v realitě, může v něm vybudovat nenormální vzorce chování k ženám, k sexuálnímu aktu, k sexuálním praktikám atd. Problémem není, že pornografie zobrazuje sex, problémem je forma, jakou to činí.

Pokud své dítě načapáte při sledování pornografie, především mu vysvětlíte, že **pornografie není reálné zachycení sexuálního aktu, ale jednoduše vymyšlený film, který neodráží realitu. Vysvětlíte mu, že to, co vidí ve filmu, ve skutečném světě na těchto základech nefunguje. Že když vám přijde do bytu opravář opravit rozbitou pračku, nebude po majitelce (či majiteli) pračky vyžadovat jako protislužbu sex, že když vás na silnici zastaví policistka, neznamena to, že ji máte povalit na kufr vašeho vozu a zahájit útok na její erotogenní**

zóny... že prostě pornografie jsou vlastně "pohádky pro dospělé", nikoli "výukové materiály".

Kamil Kopecký, Centrum PRVoK PdF UP Olomouc